

Et *Mindretal* (Sporon-Fiedler) er imod Forbud mod Kupering, men det herom stillede Ændringsforslag, Nr. 3, indeholder i øvrigt de samme Bestemmelser som Flertallets under Nr. 1.

Et *andet Mindretal* (Brorsen, Gunnar Fog-Petersen, P. E. Hansen, Lillelund og Westergaard) kan i det væsentlige tiltræde Ministerens Forslag med Undtagelse af § 2, af hvilken man foreslaar en anden Affattelse (Ændringsforslag Nr. 4).

Det ovenfor nævnte *Flertal* samt Gunnar Fog-Petersen stiller Forslag om en ny Paragraf, indeholdende Forbud mod Indførsel her til Landet af Fuglehamme, Fjer og Fuglekroppe under Hensyn til de Undtagelser, som Ministeren til enhver Tid maatte bestemme. Dette Forslag gaar ud paa at lade vort Land — ligesom De forenede Stater i Amerika — bidrage sit til Modvirkning af den skammelige Ødelæggelse af den tropiske Fugleverden, som faktisk finder Sted, og som kun sker for at tilfredsstille Modeluner og Forfængelighed.

Udvalget undtagen Pinstrup er i øvrigt enedes om nogle nye Bestemmelser, af hvilke skal fremhæves Forslaget om, at den, der er dømt for grov Mishandling af Dyr, kan frakendes Ret til at udøve Slagtning, at der i Politivedtægter kan gives nærmere Forskrifter for Dyrs Behandling i Henhold til Loven, og en ny Paragraf, indeholdende Bødebestemmelser for Overtrædelse af de i Loven særlig nævnte Forbud.

Den ligeledes af *Udvalget undtagen Pinstrup* foreslaaede Bemyndigelse for Regeringen til ved kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold findes hensigtsmæssige, har sin Aarsag i, at Husdyrforholdene i denne Del af Landet er ganske forskellige fra Forholdene her, og desuden i, at der paa Færøerne overhovedet ikke findes Dyrslæger.

Et *Mindretal* (Pinstrup) kan ikke medvirke til, at det foreliggende Forslag ophøjes til Lov.

Mindretallet er enig med „De samvirkende danske Landboforeninger“ og „Det kongelige danske Landhusholdningsselskab“, naar disse som deres principale Standpunkt udtaler, „at man ikke anser en særlig Lovgivning om Værn for Dyr for paa krævet. Det maa sikkert siges, at forsættelig Mishandling eller Vanrøgt af Dyr her i Landet kun rent undtagelsesvis finder Sted, og at lovgive om „Overanstrengelse“ vil let føre til Chikanerier og Vilkaarlighed“.

Ændringsforslag.

Til § 2.

Af et *Flertal* (Alfred Christensen, H. P. Hansen [Randers A. 1. V.], Kofoed, Marrott, A. C. Meyer, Mølgaard-Nielsen, Hans Nielsen [Skanderborg A. 1. V.], og L. Pedersen):

- 1) Paragraffen affattes saaledes:
 - a. Det er forbudt at foretage Kupering (Afhugning af større eller mindre Dele af Hestens Haleben), undtagen hvor sygelig Tilstand kræver det.
 - b. Fjernelse af Mælketænder hos Heste maa kun ske paa Grund af Sygdom i eller ved Mæketanden og maa da kun foretages af en Dyrslæge.
 - c. Kastration af Heste og andre Husdyr over 4 Maaneder maa kun foretages af en Dyrslæge. Kapunering af Fjerkræ er forbudt.
 - d. Levende Fisk maa ikke transporteres ved Hjælp af Stænger, Vidier, Kroge eller Snore, anbragte gennem Gællerne, Kæberne eller lignende. Ved Vejning af levende Fisk maa den til Vægtredskabet hørende Krog ikke stikkes gennem nogen Del af Dyret.
 - e. Slagtning af Heste, Hornkvæg og Faar, der er over 6 Maaneder gamle, skal foregaa med Patron.
 - f. Fjerkræ, undtagen Duer, skal slagtes ved Afhugning af Hovedet.

Fra Bestemmelserne under e. og f. undtages Slagtning efter jødisk Ritus